

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Slovenski uradniki v prognanstvu

Toliko in tolikokrat smo se že bridko pri- toževali zoper ono postopanje višjih vladnih organov, ki tirajo naše slovenske uradnike iz domovine v tujino, vložila se je v državnem zboru interpelacija v tej zadevi, ali vse skupaj ni čisto nič izdalo. Naši ljudje se še vedno pošiljajo v prognanstvo, še vedno morajo iz krajev, za katere so jezikovno najboljše usposobljeni, romati drugam kjer so izpostavljeni najnesramnejšemu izzivanju in zaničevanju besne nemško-nacionalne sodrge. In če prosijo za premeščanje v svoje kraje nazaj, se jim odbrusi, da naj bi si bili pač premislili, ko so stopili v c. kr. državno službo.

Ali je to pravica? Ali je to ravnopravnost? Ne! Večje krivice si ne moremo misliti. Res sramota za državno upravo, da ne poseže enkrat v to sršenje gnezdo in pokaže, da ima v resnici voljo ugoditi pravičnim zahtevam slovenskih uradnikov, kateri so priznani najvestnejši svoje stroke.

V pojasnilo neznoznih razmer, v katere vklepa samovoljnost graške finančne uprave naše slovenske davčne uradnike bodi sledeči slučaj.

V zadnji številki smo poročali, kako se godi davčnemu praktikantu g. Žuži v Cmureku, zato ker je Slovenec. Ker našim cenjenim bralcem gotovo ne pride tako lahko pod roke graški „Tagblatt“, prinašamo tu prevod onega poročila iz Cmureka, da se naše občinstvo samo prepriča, kak duh veje po Štajarskem Poročilo pravi:

„Pri vsakoletni tomboli na silvestrov večer se ob vstopu v novo leto zapoje nacionalna pesem; tokrat se je zapela „Die Wacht am Rhein“. Že pri prvi kitici so vstali nepozvani vsi navzoči, samo praktikant pri tukajšnjem davčnem uradu, Žuža (piše ga Susa), je smatral to izpod svoje časti. Neka gospa ga je prija teljski na to opozorila; ko pa ni nič izdalo, so nekateri zaklicali: „Auf, auf!“ ali vsedel se je še bolj široko in jih fiksiral, na kar so samo-

obsebi umevno zadoneli razburjeni klici: „Hinaus, hinaus!“ Nato se je oddaljil. Mislilo bi se, da se je takemu človeku nadejati vsaj ukora svojega predstojnika; toda to je pomota. Ta slučaj je seveda izzval veliko ogorčenje. Mi smo tu v popolnoma nemškem jezikovnem okrožju, in če iz neumljivega usmiljenja trpimo Slovenca (Windischer) pri nemški prireditvi ali ga celo povabimo, moramo vendar od njega zahtevati, da se bo vsaj znal primerno obnašati. Ako je sicer v službi dninarja ali dvornega svetnika, je prav vseeno.“ Tako torej „Tagblatt“.

In sedaj vprašamo ono slavno Körberjevo vlado, katera se ponaša s svojo pravičnostjo, kaj pravi k temu.

Zato ker c. kr. avstrijski davčni uradnik, premeščen s slovenskih tal v „nemški“ Cmurek, noče izkazati veleizdajski pesmi one časti, katera se ji povsod med avstrijskimi Nemci, neuradniki in uradniki, pod milostivo zaščito slavne c. kr. vlade izkazuje, zato se zahteva, da naj mu predstojništvo urada izreče ukor, zato se ga vrže na barbarški način iz družbe, v katero se ga je vabilo, zato se ga obkriada s psovkami itd. itd.

In potem naj c. kr. uradnik, katerega največja nesreča je, da se je porodil slovenskim staršem, z veseljem opravlja svojo službo! Z veseljem naj potem izpolnjuje svoje dolžnosti!

Naše mnenje je pač, da so predstojniki uradov po avstrijskih zakonih zavezani, zasledovati in disciplinirati one uradnike, ki z vstajenjem s svojih sedežev in tulenjem protiaustrijske, veleizdajske „Wacht am Rhein“ kažejo svoje protiaustrijsko mišljenje!

Namen cele akcije, v kateri složno delu jejo slavna c. kr. vlada in vsenemški kričači, je pač očitno: Zagreniti se hoče slovenskim uradnikom njihovo življenje do skrajnosti, tako daleč, da bi se rajši odpovedali c. kr. državni službi, kakor pa da bi še nadalje prenašali vse stransko šikaniranje. Na njihovo mesto naj bi se potem namestili Nemci, ki bi z drugimi volkovi vred tulili svoj „heil“ združeni materi Ger-

maniji. To je očitno namen, katerega sicer prikrivajo, a že dolgo delujejo v njegovo dosego.

Res, čudimo se, da naši ljudje še morejo toliko časa vztrajati na svojih mestih.

V takih razmerah bi bila pač prijenljivost zastopnikov slovenskega naroda nasproti vladi ne samo napaka, temveč naravnost zločin proti slovenskemu narodu. Boj, neizprosni boj na življenje in smrt je edino pravo sredstvo, s katerim naj se pokaže ljudem, ki vlačijo strohnelo barko avstrijske vlade po vsenemškem blatu, da so doigrali svojo vetrnjaško ulogo na avstrijskem političnem pozorišču. Proč z njimi! Slovenske poslance pozivljamo, da zastavijo vse svoje moči, da se v najkrajšem času te sramotne razmere korenito izpremenijo, sicer ne zaslužijo več zupanja, katero je stavil nanje slovenski narod, ko jih je odposlal v državni zbor.

Vojna v vzhodni Aziji.

Diplomatične zveze med Rusijo in Japonsko so se pretrgale. Mislilo se je, da se bo morda le še dalo mirnim putem poravnati prepir med obema državama, ali Japonska je kratkoma storila konec vsem pogajanjem in začela vojno, ne da bi jo bila oficijelno napovedala. V noči med 8. in 9. t. m. so japonske torpedovke napadle rusko brodovje v luki Port Artur in poškodovala tri ruske vojne ladje „Cesarevič“, „Retvisan“, in „Palada“. Tako se je torej vojna — pričela.

Ako nekoliko primerjamo razmere obeh držav, oziroma njune vojne moči, pač ni težek zaključek, čegava bo končna zmaga. Na morju sta Rusija in Japonska približno enako močni. Za Rusijo je v veliko neprimliko, da skoraj polovica njenega vzhodno-azijskega brodovja tiči v Vladivostoku, kjer je luka še zamrznjena in brodovje ne more odpluti na bojišče, medtem ko ima Japonska zbrano vse svoje brodovje in je tudi že dosegla lep uspeh z napadom drugega oddelka ruskega brodovja v portarturski luki. Rusija ima sicer še močno vojno brodovje v Črnem morju, toda po vsej priliki se bo tu vmešala kramarska Angleška vmes in zabranila čr-

LISTEK.

Štiriperesna deteljica.

Humoreska.

(Spisal Ivan Vuk.)

„Tri tisoč pet sto samih suhih zlatov!“

S temi besedami je planil Fran v gostilniško sobo pri „Jelenu“, ki je bila nekako središče in zbirališče naše gospode in imovitejših tržanov.

„Kaj pa preganjaš, Fran?“ sta ga veselo pozdravila že sedeča tovariša izza mize, „Saj nisi dobil menda nocoj česna za večerjo“.

„Petsto sedemdeset“, kolne Fran in gleda besno krog sebe. Tako nekako je moral izgledati veliki vezir Kara Mustafa, ko je bežal pred Sobjeskim od Dunaja. „Hej, natakarica, — vraga — proč od mene, nesrečna Evina hči, tristo sedemdeset suhih črešenj, natakar — k meni“, rjovel je Fran in odpahnil natakarico. „Natakar,

liter, ne, dva litra najboljšega. Kaj? In vidva pijeta pivo v tej zimi, uf —“. Pri tem je že vrgel oba kozarca s pivom na sredo sobe.

„Pa saj nisi znorel, da bi ne povedal, kaj ti je“, vpraša Vladimir.

„Kaj znorel!? Pa lahko bi! Ta škandal, ta škandal. — Uf! — Tri sto dvajset samih desetakov“.

„Kak škandal?“ vpraša Milan. „Ali je sosedova zopet natepla svojega?“

„Sosedova?! Kaj me briga. Ženska je vrag, veš, vrag, pravim. Osemsto petdeset drenovih klincev. Četrto pero deteljice se suši. Radoslav se ženi! — Uf!“

Natakar je natočil vsem trem. Za hip je zavladovala tihota, da bi slišali čarovnico jezdit. Nehote je zgrabil vsak za kupico in rujna kapljica je tekla v grla, kakor bi se pogrezala v prepad. Slišali so se le trije globoki požirki in nato naglo dihanje.

„Saprlot, saprlot, Fran. To ni mogoče! On, da bi se ženi! Verjamem, da živimo v predpustu,

polnem norosti. Mogoče, da se je kdo s teboj pošalil“.

„Tisoč petdeset namalnih... V nedeljo bi šli v cerkev, namesto da smo tu praznili kupice, pa bi slišali, kako je padel s prižnice. Teremtete ali...“. Udaril je po mizi, da je pes prestrašeno pustil kost, ki jo je glodal v kctu, in pobegnil.

„Čudno“, premišljuje Vladimir, najbolj navdušen ud našega kluba in največ se je brinil, da se ohrani naša „deteljica“ zelena. „On da bi se udal ženski?! To ni mogoče!“

„Ni mogoče? Petsto... Pa če je, pravim. Pazili smo premalo nanj. Dandanes se ne moreš na nikogar zanesti. In pa ženska je vrag. Kdo ve, če mu ni kaj zmešala v vino, da se je ne more rešiti“.

„Vse mogoče! Kako ime pa ima izvoljenka našega peresca?“

„Ime? Ni mohamedansko! Izrael nam ga je dal. Sicer si pa ti vsega kriv. Če bi bil nekoliko bolj oprezen, bi pa videl, v katero zelje hodi zajec. Ali tvoj sosed nima hčerke?“

nomorskemu brodovju prehod skozi Dardanele ali pa sueški prekop, kajti, kakor trdijo angleške brzojavke, se angleško brodovje v Sredozemskem morju že združuje, da zabrani omenjeni prehod. Na suhem je seveda Rusija mnogo močnejša kakor Japonska. Kakor se poroča, stoji v vzhodni Aziji že okrog 620.000 ruskih vojakov, dočim je Japonski komaj 400.000 mož na razpolago, katere pa mora šele prepeljati z japonskega otočja na azijsko ozemlje. Rusija pa poleg tega še tekem enega meseca lahko postavi na bojišče nadaljnih 100.000 mož in če bi bilo treba, tudi še več.

Glede vojaštva samega pa bi pripomnili po mnenju vojaških izvedencev sledeče: Ruski vojak zamore kljubovati podnebu in naporom vsake vrste. Navajen je izhajati z malim ter je tako skromen kot noben drugi evropski vojak. Navajen je slepe pokorščine napram častnikom, njegova disciplina je občudovanja vredna. — Japonski infanterist se v tem skoro odlikuje od ruskega tovariša, ker zna izvrstno teči, zna misliti in samostojno delati. Noge igrajo pri njem veliko ulogo, a Rus je nekako bolj neokreten. — Ruska kavalerija pa je izvrstna in daleko presega japonsko, ter bi jo tudi z lahkoto zmela v prah in ji pripomogla do popolne in cene zgube, ako se Japonci tako daleč zmotijo, da pošljejo svoje jezdece v boj. Ravnotako je ruska artilerija boljša od japonske in zna izvrstno streljati; japonska artilerija se ne da z njo niti primerjati.

Na suhem se torej Rusiji ni bati zgube, pač pa bi se lahko primerilo, da Japonska zmaga na morju, s čimer pa seveda ni odločen končni uspeh vojne.

Tu naj pripomnimo, kako sodi neki izkušen angleški poročevalec o tej vojni. Pravi, da bi utegnili potrajati kakih 18 mesecev. Japonska moč se ne sme precenjevati in ravno tako ne ruska podcenjevati. Japonci so v vojni s Kino zmagali in to jih je sedaj navdušilo. Navajeni so zmage, a niso navajeni poraza. Videlo se bo, kaj bodo storili, ko izgine par njihovih teatra ličnih uspehov. Mandžurija je sedaj popolnoma pod rusko upravo in prav tako se zgodi, da zadene najbrž Japonce strašen poraz, kakor svoj čas Napoleona na Rusk m. Tako angleški poročevalec. Tudi naše mnenje je, da si bo morda Japonska v prvih trenutkih pridobila nekaj uspehov, toda potem, ko Rusija razvije svo svojo moč, bodo ti uspehi odfrknili, kakor pero v vetru.

Sedaj pa nekoliko iz najnovjših brzojavk: Petrograd, 10. februvarja. Car je izdal na ruski narod manifest, ki se glasi: „Vsem svojim zvestim podanikom javljam: V skrbi za ohranitev našemu srcu toli dragega miru smo vse poskusili, da se utrdi mir na daljnem vztoku. V to svrhu smo izrekli tudi svojo pritrditev dogovorom med Rusijo in Japonsko o korejskih zadevah. Ta pogajanja se niso končala. Japonska se je, ne da bi čakala naših zadnjih predlogov in ne da bi nas preje obvestila, predrznila napasti naše brodovje. Zato smo ukazali, da se naj na to provokacijo odgovori takoj z orožjem. To objavljajoč, prosimo

Boga, zaupajoč zvestobi in udanosti svojega naroda, da podeli ruskem orožju uspeh in slavno zmago.

Petrograd 10. svečana. Cesarjev namestnik Aleksejev javlja iz vzhodne Azije: Petnajst japonskih oklopnih je pričelo bombardirati Port Artur. Trdnjava jim je odgovorila, Rusko vojno brodovje je odjadrlo, da poseže v boj. Po enournem bombardiranju so Japonci ustavili ogenj in odpluli proti jugu. Ruske izgube so: 2 častnika mrtva, 10 prostakov mrtvih, 54 mož pogrešajo. Poškodovane so ena ruska oklopnica in križarke „Jana“, „Askolti“ in „Novik“, vendar ne toliko, da bi se ne vzdržale nad vodo. Po škodbe so neznatne.

Port Artur 10. svečana. Pri pomorski bitki pred Port Arturjem so imeli Japonci 14 torpedovk, razdeljenih na tri skupine. Japonsko brodovje je prišlo iz Nagasakija. Ruske ladje „Rjetvisan“, „Carevič“ in „Palada“ so imele službo kot straža. Ker do tedaj, ko so se srečale te ladje, ni bila vojna napovedana — zato Rusi tudi niso mislili, da pride do boja in se niso pripravili nanj. Nakrat so jih Japonci napadli. Japonci so ruske ladje trikrat atakirali. Japonski napad je bil odbit in Japonci ga niso več ponovili. Tudi Japonci so imeli izgube. Poškodbe „Rjetvisana“ in „Careviča“ so jako znatne, vendar sta obe ladji mogli priti v Port Artur. Križarke „Palada“ je, ker je bila še huje poškodovana, vlačil nekaj časa „Rjetvisan“ za seboj, a je bil primoran jo prepustiti na morju njeni usodi, ker je voda vdrla vanjo. Ker so te tri ladje najmenitnejše med ruskimi ladjami v Aziji, so vsled teh poškodb ruske operacije za nekaj časa zadržane.

New York 10. svečana. Iz Petrograda je prišlo včeraj sem poročilo, da je pri prvem nočnem napadu japonskega brodovja na Port Artur se potopilo pet japonskih vojnih ladij in ena ruska vojna ladja.

London 10. svečana. Listi pravijo, da se je poskus Japoncev, v pomorski bitki pred Port Arturjem premagati rusko mornarico, po nesrečil.

London 10. svečana. Iz Čifu se o bitki pri Port Arturju poroča: Zapovednik japonske mornarice je bil podadmiral Togo. Njegove ladje so se postavile v krogu, da se je nanje obrnil ogenj ruskih treh ladij. Potem so se združile vse japonske ladje in se v treh divizijah zagnale na ruske ladje.

London 10. svečana. Pred Čemulpo se je vnela pomorska bitka, 13 japonskih oklopnih in več torpedovk je naskočilo ruski ladji „Barjak“ in „Korejec“ in jih po silnih izgubah vjelo. Moštvo se ni hotelo udati, a je bilo premagano in vjeto. Na „Barjaku“ je bilo 546 mož, na „Korejcu“ 179 mož.

London 10. svečana. Rusi so že prišli v Korejo. General Bratalimsky je z dvema polkoma, tremi baterijami in konjeniki prekoračil mejo.

Čifu 10. svečana. Šestdeset japonskih prevoznih parnikov je izkrcalo čete na Koreji.

Söul 10. svečana. Mesto je od Japoncev

zasedeno. Večji del japonskega brodovja plove proti Port Arturju. Pričakuje se pomorske bitke.

London 10. svečana. Japonska name rava blokirati Port Artur in v tej luki izkrcati zadostno število svojih vojakov, ki bi naskočili potem rusko pehoto ob reki Jalu. Ker se jim pa to radi dobro utrjene trdnjave ne bo posrečilo, skušali bodo kje v bližini priti v obližje ruskih čet na reki Jalu. — Druga vest zopet zatrjuje, da Japonci nameravajo najprej zasesti glavno mesto Koreje, Söul, v katero hočejo priti skozi Čemulpo.

New York 10. svečana. Odgovor Rusije na znano japonsko aoto sploh ni prišel v roke ruskem poslaniku v Tokio, Roznu. Japonci so odgovor vjeli, ga niso izročili Roznu nego hitro pretrgali diplomatsko zvezo z Rusijo, ker so hoteli imeti vojno na vsak način.

Celjske in štajarske novice.

— Brzojavka. — Chartum. — Jaka I, car Sahare, je došel semkaj. Proti Kahiri je odplul s parobrodom že danes zjutraj. — Car se prav dobro počuti. Prihod njegovega veličanstva v Kairo na veselico Ali ben Mahmudovih trgovskih sotrudnikov se pričakuje v nedeljo okrog 9 ure zvečer.

— Maškarada „Celjskega Sokola“. Pripoznajo je, da je maškarada „Celjskega Sokola“ najlepša predpustna prireditev celjskih Slovencev. Ni je zabave, ki bi imela na občinstvo toliko privlačne sile, kakor ta, ni je pa tudi zabave, ki bi tako vrla uspela kakor ta. Ne samo Celje in bližnja okolica, ne, cela Spodnja Štajarska se po svojih zastopnikih snide, da pod okriljem čilega „Celjskega Sokola“ preživi najlepši dan celega leta. In če vprašate udeležence te zabave, kako so bili zadovoljni s tem večerom, rekel vam bo vsak, da kaj lepšega, prijetnejšega, kaj finejšega ni doživel niti v največjih mestih. Ne rečemo, da ni drugod večjega sijaja, ali tako prijetno domače, neprisiljene zabave, pač lahko rečemo, da je drugod ni. In letos, ko se društveni odbor že cele tedne trudi, da bi udeležencem bil ta večer čim najprijetnejši, se pač nadejamo, da bo udeležba še večja, kakor je bila prejšnja leta. Želeti bi bilo le, da bi se udeleženci glede mask kolikor mogoče oprijeli skupne ideje. Naslov maškarade „Eno noč v Kairi“ daje dovolj hvaležne snovi. Uverjeni smo, da bodo i naše cenjene dame i gospodje uporabili po možnosti to snov. Seveda s tem ni rečeno, da druge maske ne bi bile prilične, izrazili smo samo željo. Glede vstopnine še enkrat ponavljamo, da je za nečlane 2 K, za člane „Celjskega Sokola“, ako pridejo nemaskirani 1 K, maskiranim članom je vstopnina prosta. Vsak nemaskirani udeleženeec, razun gardedam, dobi pri blagajnici čepico, za katero mora plačati kot globo 40 v. Začetek je ob 8. uri.

— Zaradi dekoracijskih del bode velika dvorana v „Narodnem domu“ v soboto in nedeljo do večera zaprta, in če pride tudi sam car saharski, se mu ne bode odprla.

— Na čast carju saharskem in vsem njegovim dostojanstvenikom se priredi na pe-

„Pa ne misliš Minke Kovačeve?! Ta je pa res zala punica“.

„O sveti izgubljeni sin . . . tri sto sedem deset vinarjev . . . Zala je, zala in tebi se tudi nekaj suče krog srca . . . Uf! Tisoč devet sto štirje nedolžni otroci . . .“

„Veš, Fran“, začne za nekaj časa Vladimir in da prinese drug „štefan“ vina, „jeza in hudovanje ne pomaga nič. Pregovor pravi: Jeziti se nad kom, se pravi, maščevati pogreške drugega na samem sebi. Mislim, da tega ne bomo storili. Pero deteljice je suho, glej, da še ona tri ostanejo zelena“.

„Teh misli sem tudi jaz“, reče Milan in izvleče znak kluba, majhno karto, na kateri je vtisnjena štiriperesna detelja. En list prelepi s črnim papirjem.

Ostala dva ga posnemata in kot pečat izključitve je moral priromati še tretji „štefan“ na mizo.

„Na zdravje in srečo“, trka Vladimir.

„Na srečo, deteljici“. Samo trije smo še, a zvesti“, doda Milan.

„Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpade . . .“ zarenčal je Fran. „Pijmo . . .!“

Nekaj časa je bil vsak vtopljen v svoje misli. Le vino je padalo v majhnih presledkih v prepad.

„Tovariša“, reče Fran, „kazen mora priti za vse, ali ne? — Zato pa ne sme izostati pri Radoslavu. In kdo ga ima pravico kaznovati? — Mi . . . Še en „štefan“, natakara — uf, ne, ne — natakara hočem reči“.

„Pa ga kaznujmo!“

„Kako?“

„Pojdimo in zapojmo mu podoknico. Gotovo je pri svoji izvoljenki. Če se mu sedaj ne zbudi vest, potem je izgubljen in pogubljen“.

„Dobro je, pa pojdimo“, vzklikneta ona dva.

„Na ta namen še en liter, da nas ne bo zeblo in da bodo grla bolj gladka“.

Pred letom so vsi štirje prijatelji obljubili, da ostanejo „vedno, kakor so“. Posebno se ne

bodo dali pregovoriti, da bi pustili brezskrbno samsko življenje. To svojo zvezo so krstili „deteljica“, koje vedno zelena peresa so jim bila znak. Ako se pa kateri izneveri temu klubu, posuši se mu peresce in se izbriše. To zvezo so zapečatili z obilim vinom, kakor je že običajno.

Tako je potekel čas. Radoslav se je seznanil s Kovačevo rodbino. In dogodilo se je tistega časa, da so se črne oči lepe Minke globoko zasadile v Radoslavovo srce. Vendar se je krepko ustavljal, pa kaj je moški nasproti ženski. Kakor ukroti miren in odločen pogled strašnega leva, tako je ukrotil in požgal žarki pogled Minke Kovačeve vse pomisleke deteljičnega peresa. Seveda je on to skrbno skrival in prikriil svojim tovarišem do oklicev. Tedaj se seveda ni dalo več prikriivati.

Po oklicu ni šel Radoslav več v klub. Vedel je, da bi mu ne bilo dobro, pa tudi časa ni imel. Za poroko je dovolj skrbi in dela in ostali čas je moral porabiti, da se nagleda svoje drage. Tudi nocoj je ves zamaknjen sedel pri

pelnično sredo, dne 17. t. m. veliki postni banket takoimenovani „Senatorium mucorum“. Že med predpustom so se delale velike priprave, da se Jaka I kar najsijajnejše sprejme. Restavracija v „Narodnem domu“ bode po orientalskem slogu dekorirana in skrbljivo je tudi za raznovrstni program, kateri je v resnici najokusnejše sestavljen. Poleg ribjih in rakovih juh, pečenih karpov, ščuk in postrvi in morskih rib, domačih in morskih rakov, pohanih žab itd. bo o polnoči kapu nov kotiljon, ki se ga mora vsak udeležiti. Car saharski nam je tudi zagotovil, da bode pripeljal seboj saharsko brno, katera se ne razločuje samo po velikosti od ljubljanske in rastlinske brne, namreč tudi s tem, da ne živi samo ob čišpljevi kaši. Vstopnina za ta zares okusni program in kotiljon bode znašala samo 2 kroni. Jamči nam pa prvi orientalski restavrant Ankoš-Maj-Tonto kateri bode prišel direktno iz Kaire, da se nam bodo še tri dni pozneje sline cedile po tem okusnem programu.

— V nedeljo popoldne v „Skalno klet“. — Oni, ki so trdili, da se slovenska gostilna v „Skalni kleti“ ne bo obdržala čez zimo, so se smotili, kajti tudi po zimi so ostali prostori „Skalne kleti“ priljubljeno zbirališče celjskih Slovencev. Kakor čujemo, bo spomladi začela lastnica „Skalne kleti“, delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg, z reguliranjem vrta pred restavracijo. Zasula se bo ona grapa in vrt podaljšal do hriba. Prostora bo potem za največje veselice. Ta namen je prav hvalevreden, ker celjski Slovenci res nimamo prostora za večje veselice pod milim nebom. V „Skalni kleti“ bo pa, ko bo delo dokončano, popolnoma ustrezno tej želji. — V nedeljo popoldne bo v „Skalni kleti“ domača predpustna zabava brez vstopnine. Maske dobro došle. Kdor ne namerava posetiti zvečer „Sokolove“ maškarade, naj se pride vsaj popoldne poveselit v narodno družbo, in kdo neki ni pred pustom vesel?! Zabava se je z ozirom na maškarado „Celjskega Sokola“, da ne bi bilo s tem neljubih zaprek, nastavila na 3. uro popoldne, kar bo gotovo povod, da bo udeležba čim večja.

— K našim poštnim razmeram. V zadnji številki našega lista smo nekoliko osvetlili žalostne razmere, ki vladajo po celi Spodnji Štajarski. Rekli smo, da so jako redki slovenski kraji, ki imajo dvojezični poštni pečat. Ne vemo, ali je brezbriznost dotičnih občinskih zastopov kriva, da se v tej zadevi ne stori ničesar, ali je iskati vzrok drugje. Spominjamo se pa, da je na političnem shodu na Dobrni naš državni poslanec g. vitez Berks poročal tudi o tej stvari in zagotovil svoje volilce, da je že vse mogoče storil v tej zadevi. Povedal je, kako je bilo z napisi na celjskem poštnem uradu in drugod. Ker je g. poslanec obljubil, da bo storil v ti zadevi tudi nadalje vse, kar mu bo le mogoče, pozivamo vse one slovenske občine, v katerih sredini se šopirijo o kr. poštni uradi s samonemškimi pečatom, da nemudoma store tozadavne sklepe in jih pripošljejo g. poslancu, da stori na daljne korake v odpravo te nezakonitosti. Slo-

venski narod ima pravico zahtevati, da uradi spoštujejo njegov jezik. Tej pravici se ni nikdar odrekel in se tudi ne bo. Občinski zastopi so v prvi vrsti dolžni čuvati te pravice in njihova sveta dolžnost je, da store v tej zadevi potrebne korake. Ako se bo vedno le na to čakalo, da nam bodo pečena piščeta sama letela z vladne mize v usta, bomo pač morali lakote poginiti. Prož z ono ponižnostjo ki pravi: prosite in dalo se vam bo, ne, zahtevajte, in dati se vam bo moralo, kajti tako hoče zakon. Zahtevajte torej!

— Pod obtožbo zavrata umora. Dne 8. t. m. se je začelo pred okrožnim sodiščem v Celju prvo letošnje porotno zasedanje. Prva dva dni se je vršila porotna obravnava proti Mariji Dečman. Državno pravdnštvo jo toži, da je dne 19. junija 1903 pri Sv. Vidu svojo prevžitarico Marijo Perše zastrupila z mišico, katere ji je natrosila na žgance. — Obravnava je vodil sodni nadsvetnik Reitter, obtožbo je zastopal drž. pravd. nam. dr. Boschek, branitelj pa je bil dr. Hrašovec. — Pri zapriseganju izžrebanih porotnikov se je izkazalo, da eden porotnik ni razumel nemško mu napovedane prisege. Ker je isti tudi trdil, da je gluh, je moral radi tega zadnjega vzroka odstopiti, na njegovo mesto pa je sedel dopolnilni porotnik. — Obravnava je dognala, da je bila Marija Perše res zastrupljena, zakaj v njenem želodcu se je našlo toliko mišice, da bi bila ista zadostovala za usmrčenje 7 do 10 oseb. Pravih dokazov za obtoženkinino krivdo se pa ni spravilo na dan. Branitelj je v izvrstnem govoru pobil vse proti obtoženki govoreče okolščine. Porotniki so na zavraten jim umor stavljeno vprašanje enoglasno zanikali, na kar je sodni dvor Marijo Dečman od obtožbe oprostil. Obtoženka je bila takoj iz preiskovalnega zapora izpuščena. — Omeniti še moramo, da sta bila ves prvi dan pri obravnavi kot izvedenca dr. Jesenko in dr. Gollitsch, torej oba edina zdravnika tukajšnje bolnišnice. Kako ju je mogoče v bolnišnici ves dan pogrešati, nam je nerazumljivo. Ta slučaj pa zopet jasno kaže, da nemški zdravniki v Celju ne zadostujejo za sodno-zdravniške izvedence, in predsedstvo okrožnega sodišča v Celju se bode moralo na vsak način odločiti — četudi še tako težko — da poveča število zdravniških izvedencev po tukajšnjih slovenskih zdravnikih. Njih strokovna izobrazba gotovo ne povzroča nikakih pomislekov. — Dne 10. t. m. je stal pred celjskimi porotniki oficijal celjskega okrožnega sodišča Ivan Jesche (prej Ješe), obtožen, češ, da je storil s prilastitvijo 4242 K 46 v eraričnega denarja zločin zlorabe uradne oblasti. Dasiravno je državni pravdnik dr. Kočevar in za njim tudi sam predsednik porotnega sodišča deželno sodni svetnik dr. Katziantschitsch v svojem pravnem pouku navel same „uničujoče“ dokaze obtoženčeve krivde, je bil leta po izbornem zagovoru dr. Hrašovca oproščen z vsemi 12 glasovi. — Jako čudno je donel na uho poslušalcem naslov, ki ga je državni pravdnik in tudi predsednik porotnega sodišča rabil pri svojih izvajanjih — „Herr Jesche“ — „der Herr Angeklagte“ — medtem ko smo dosedaj čuli same „der An-

geklagte“ brez vljudnega „Herr“. Obravnava je bila seveda popolnoma nemška.

— Tukajšnjim nemškimi dijačkom bo vendarle treba temeljito porezati njih grebenček, kajti kar ti bismarkovski petelinčki počenjajo po našem mestu, je vendar že nekoliko preveč. Kaj bi se zgodilo z našimi slovenskimi dijaki, ako bi se drznili le desetino tega storiti, kar smejo njihovi nemški kolegi pod vzornim „nadzorstvom“ tukajšnjega gimnazijskega vodstva. Slovenskega dijaka se povsod vidi, za vsako najmanjšo malenkost kaznuje in pa kako, da vstajajo kar lasje na glavi, a Nemcem se ne zgodi čisto nič. Kaj bi se n. pr. zgodilo slovenskim dijakom, ako bi peli po mestu „Hej Slovani“? Izključeni bi bili. Kaj pa se bo zgodilo dijakom, s katerih imeni lahko poslužimo, ki so v soboto zvečer peli od župne cerkve čez kapucinski most „Die Wacht am Rhein“? Nič! O tem smo prepričani. Slovenskim dijakom je bil pristop k slovenskemu „Miklavževemu večeru“ prepovedan. Torej k poštnim slovenskim zabavam ne smejo zahajati, nemški dijaki smejo pa imeti v nekem nemškem hotelu najeto svojo sobo, kjer nacifrani s frankfurtarskimi trakovi uganjajo svoje bismarkovsko-prusaške orgije. To se seveda sme, ker je na nemški podlagi. Z vsa odločnostjo zahtevamo, da slavno ravnateljstvo c. kr. višje gimnazije stori svojo dolžnost in krivce v prvem in drugem slučaju občutno kaznuje. Ugled c. kr. učnega zavoda zahteva to. Žalostno bi pač bilo, da bi bilo slavno ravnateljstvo slepo in gluho za škandale, o katerih govori celo mesto.

— Kdo je Michellitsch? Valed zanimanja več slovenskih Celjanov, kdo bi bil oni Michellitsch, o katerem smo poročali v notici o razpadu „Verbanda alpenländischer Handelsangehänger“, poizvedeli smo, da je ta Michellitsch kateri sodeluje ne samo pri tem, temveč pri vseh drugih nam sovražnih nemških društvih, vodja in glavni sotrudnik galanterijske trgovine Jos. Königa v Celju. Dotični trgovec, kateri je dedščino razpadle podružnice v shrambo vzel, da jo ob priliki v kako Slovincem sovražno svrhu uporabi, bode pa najbrž sam König, kateri je našim bralcem že iz raznih, zoper Slovence naperjenih činov dobro znan. Saj je on glavni delavec zloglasne in nam tako sovražne „Südmarke“, kateri vse svote, katere se v Celju in okolici za izpodrivanje slovenskega obrtnika, kmeta in trgovca izdajajo, sam nabere in Slovincem sovražnemu cilju dovade. Saj temu še ni dolgo, kar je isti König kot mestni oče celjskega mesta nakazal večjo svoto za brežiški „Deutsches Heim“ in priporočal večjo svoto za one velike cilje, katere imajo brežiški nemškutarji pred nosom. Toliko torej v pojasnilo.

— Izkaz nadaljnih darov za Jarčev spomenik do 9. februarja: Ivan Zotter, nadučitelj v Gomilskem, 3 K; Ivan Zdolšek, nadučitelj v pokoju, Celje, 3 K; Matevž Kavčič, nadučitelj v Jurklostru, 3 K; Učiteljsko društvo za Gornje-grejski okraj, 5 K, skupaj v tem izkazu 14 K.

— Žalec. Žalsko dirkalsko društvo je imelo 4. februarja t. l. svoj občni zbor, na katerem se

njej. Ravno sta govorila, kako si napravita dom prijeten in vabljev, kar zadoni pod oknom trospev:

Naš maček je ljub'co imel
mjav, mjav,
vasovat noč vsako je šel,
mjav, mjav,
prišel je domov ves zaspan
mjav, mjav,
ko mežnar odzvonil je dan,
mjav, mjav.

Radoslav osuplo posluša in tudi nevesta se začudi. Za hip poslušata, potem reče on:

„Imate vode?“

„Imamo! Tam v škafu je. Kaj hočeš?“

V skoku je Radoslav prinesel vodo. Narahlo odpre okno. Bilo je oblačno, vendar je prav razločno videl pod oknom tri osebe. — Pozna jih dobro, saj jih je že po glasu spoznal. Skozi odprto okno je silil mráz v sobo, ker je bilo v resnici mrzlo zunaj.

To žalost v eksempelj povem,

mjav, mjav,

neskrbnim vam mladim ljudm,
mjav, mjav,
če dolgo živet vam je mar,
mjav, mjav,
zaljubit se nikdar — nikar,
mjav, mjav.

Zadnji „mjav“ je bil čudno — smešno zategnjen. V tistem hipu je namreč začelo deževati na nočne pevce. Pesem je naglo zamrla. Slišalo se je le curljanje vode s premočene obleke in pljuvanje.

„Uš, sto vragov ... tfu, tfu ...“

„Prokleta ... tfu ... brrr ...“

„Trist posušenih hrušek ...“

„Ali je deteljica mokra“ — je zadonelo z okna med glasnim smehom. „Sedaj se ni bati, da bi se posušila, če je vladala suša. Haha!“

„Petinpetdeset zelenih ... Črna zemlja ...“ zamrmral je Fran in jo pocedil. Za njim sta jo vovrla Milan in Vladimir.

„Fran, Fran, počakaj no! Jaz ne morem tako hitro. Moja obleka je kakor svinec in vsa trda. Zebe me pa kakor psa.“

„Misliš, da je meni toplo?!“
„To smo jo skupili“, pripomni z zobmi klepetaje Milan.

„Pošteno, katero mu vrnemo“, zagodrnja Fran zasoplo.

„Vstavimo oklice. Ali ni nobene zapreke, kakor sorodnost ali kaj?!“

„Bo vraga! Po Adamu in Evi sta si brat in sestra, drugega nič. Osvetimo se že na drug način.“

„Mene zebe! Sluga!“ reče Vladimir in ubere domov. Istotako Milan in Fran.

* * *

Za tri tedne se je vršila gostija Radoslav je povabil tudi „deteljico“. Po dolgem sklepanju so se ti trije odločili, udeležiti se gostije. „Samo zavoljo vina gremo“, je bil njih sklep. In res so ga pridno zlivali vse po stari navadi. Zraven tega sta našla Vladimir in Milan tam vsak svojo sedanje soprogo. Fran je še nekaj časa pel svojo: „Črna zemlja ...“, dokler se ni tudi nazadnje sprijaznil z ženskim spolom. Na znaku „deteljice“ so pa sedaj vsi štirje listi črni.

je sklenilo prirediti v septembru konjsko dirko Žalcu, če bode za to s strani naših konjerejcev kaj zanimanja. Da se je med ljudstvom od začetka tako priljubljeno konjsko dirkanje v Žalcu zadnja leta opustilo, je edini vzrok premalo zanimanje za to društvo sploh, in od strani lastnikov konj za dirko samo še posebej. Saj se oglasi k društvu razun Žalčanov prav malo drugih gospodov, posebno konjerejcev, in če se priredi slednjič konjska dirka, za katero je potreba veliko dela in žrtev, pa se morajo posestniki za dirko sposobnih konj za božjo voljo prositi, naj se udeležijo dirke, in vendar se pri vsaki dirki med nje razdeli do 1200 K. — Merodajni krogi naj bi vendar premislili, da so ravno konjske dirke zato ustanovljene, da redijo in vzgajajo konjerejci konje dirkače, kateri imajo vedno višjo ceno od konj za navadne tovore, in s tem pa se dviga cena konj sploh, ter konjerejec dobi za svojega konja, kateri je obenem tudi dober za tek, večjo kupno vsoto kakor navadno. Stem pa se dviguje blagostanje ljudstva. Kakor pa se mora vsaka reč priučiti, tako se mora tudi konj dirkač že iz mladega uriti in vaditi pravilnega dirka, in to pa bode konjerejec le takrat delal, če ima priliko svojega izurjenega konja pokazati pri nalašč zato prirejenih konjskih dirkah. Če pogledamo dirke konj v drugih krajih in deželah, se bomo prepričali, da se udeleži do 100 in še več konj dirkanja, ne pa samo 10—12 konj kakor v Žalcu. In da je udeležba pri nas tako mala, je dokaz, da ni zato prav nobenega zanimanja, akoravno ima Savinska dolina na stotine za to sposobnih konj. — Da se pa te, za Savinsko dolino ne preveč častne razmere zboljšajo, apelujemo na vse merodajne kroge in vse konjerejce v štajarskega konjerejskega okolišča, da se začnejo bolj z vnašo zanimati za dirkalsko društvo v Žalcu in delajo na to, da pristopi k društvu kakor možno veliko udov. Vstopnino in udnina znaša za eno leto 2 K, posebno bi naj to storili vsi konjerejci, kojim je mar za višjo kupno ceno njihovih konj. Dalje naj merodajni krogi in možje spodbujajo konjerejce, da se začnejo konjsko dirko zanimati, in v to svrhu svoje čile konje vadijo in vzgajajo kot dobre dirkače ter se z istimi prirejene dirke udeležijo, da tako pokažejo ljudstvu, čilost in hitrost svojih konj. Če se bomo skupno za to panogo našega gospodarstva z zanimanjem poprijeli, ako bodo merodajni faktorji dirkalsko društvo v Žalcu tudi z gmotnimi prispevki podpirali, potem se bodejo zamogle vsako leto prirejati vzgledne konjske dirke, in bomo slovenski konjerejci zamogli svetu pokazati čilost in hitrost naših konj, ter obenem pridne vzgojitelje urnih dirkačev obdariti z lepimi in bogatimi darili. Z vsem tem pa se bode zopet dvigalo blagostanje našega ljudstva. — Prijave k pristopu k dirkalskemu društvu in udnina 2 K naj se blagovolijo pošiljati dirkalskemu društvu v Žalec.

— Iz Šoštanja nam piše prijatelj, da poročilo v številki našega lista z dne 5. t. m., da namreč župnika Govedič in Kunej podpirata poznane doktorja Stepischnegga, ne odgovarja povsem resnici, kajti župnik Ivan Govedič v Šmihelu pri Šoštanju ne podpira dr. Stepischnegga, ampak največjega nemškega nacionalca dr. Jabornegga, katerega jemlje za zastopnika ne le za svoje osebne civilne in kazenske tožbe ter pritožbe, ampak tudi, kot predstojnik cerkvenih bratovščin. To priobčimo, da ne delamo g. Govediču krivice.

— Mariborski okrajni zastop je zopet ostal v rokah Nemcev in nemčurjev. V torek se je vršila volitev v kmetski skupini in Slovenci so podlegli. Nemški kandidatje so dobili 85 glasov, slovenski pa 53. Da so Slovenci propadli, je kriva menda mlačnost in izdajstvo. Upajmo, da se bodo v treh letih razmere toliko predrugačile, da bo vsaj skupina kmetskih občin prišla v slovenske roke.

— Letošnja zima je pač goljufala vse vremenske preroke. V torek, dne 9. t. m. proti pol dne se je slišal povsod po naših krajih močen grom. Precejšnje število prednikov tega dneva je imelo prijetno vreme. Bezeg že začenja poginjati in vršiči laških topolov imajo že napete bretje. Solnčnate trate že kinča pohlevna marjetica. Vinogradniki že režejo v svojih ameriškanih

matilnjakih. Sadno drevje kaže obilico cvetličnih popkov. Ozimine so bujno zelene. Dal Bog spomlad brez pozebe, poletje brez toče.

— „Štajerčeve“ laži. Tokrat je pa „Štajerc“ vendar enkrat resnico govoril. Poslušajte kaj piše v svojem zadnjem listu sam o sebi in o svojih nemškutarskih privržencih. „Štajerc“ pravi: „V novejši dobi prikazali so se med nami tudi oškodovalci našega ljudstva, ki pa niso prišli od zunaj, s tujine, temuč so večinoma izišli iz sredine naroda, lastni so njegovi sinovi“. Torej „Štajerc“ tukaj prizna, da so se v novejši dobi, torej od tega časa, kar izbaja „Štajerc“ prikazali med nami oškodovalci našega naroda, to so privrženci „Štajerčevi“. In dalje prizna „Štajerc“, da ti oškodovalci Slovencev niso prišli iz tujine, da so to lastni sinovi slovenskega naroda ki pa so seveda svoj materni jezik zatajili ter postali nemškutarji, torej največji sovražniki slovenskega naroda. Te izdajice slovenskega naroda, te zagrizene nemškutarje, katerih imamo v Ptuj in sploh po vseh spodnještajarskih mestih in trgih vse polno, opiše „Štajerc“ v zadnjem svojem listu res izvrstno. „Štajerc“ pravi: „Hlinijo se in navidezno kažejo prijatelje in dobrotnike svojih rojakov, medtem ko so najnevarnejši sovražniki, zapeljivci in škodovalci svojega revnega ljudstva, ki ne sluti in ne pregleda njihove nakane in namere. Hinaščina, potuhnjenost, osobito pa stan tem ljudem omogoči, da se ljudstvo nesluteč nevarščine pusti jim za nos voditi“. Boljše, kakor je „Štajerc“ opisal tukaj svoje nemškutarske privržence, bi jih tudi mi ne mogli opisati. Radovedni smo, kaj porečejo k temu mnogi ptujski nemškutarji, posebno pa smo radovedni, kaj poreče k temu ptujski župan Ornig, katerega je „Štajerc“ vedno v deveta nebesa povzdigoval in ga vedno imenoval prijatelja slovenskega kmeta. Ko pa se je bila predlanskim letom revnim Haložanom od države obljubila znatna podpora, bil je ravno župan Ornig, ki je šel prosit, da se ta podpora ne da vsa revnim Haložanom, ampak da se da polovica premožnim ptujskim meščanom! Da, da, „Štajerc“ ima prav. Hlinijo se in le navidezno kažejo prijatelje slovenskega kmeta.

— Iz ptujске okolice. — Gospodarski pouk. — V 11 številki „Domovine“ se nahaja poročilo, kake in koliko poučnih večerov je priredila „Gospodarska zadruga“ v Središču. Takega pouka so gospodarji in gospodinje velikega ptujškega okraja (krvavo potrebni. Imamo več bralnih društev v okraju, toda večina teh obstoji na papirju; za pouk in izobrazbo svojih udov se le malokatero briga. Mogoče je, da bi se prireditve za pouk slabo obiskovale, pa tega bi se društveni odbori ne smeli zbiti. Sedaj večina naših gospodarjev rajši posedava po žganjarjih in krčmah. Tu zabavljajo in tožijo o svojih nadlogah, dasi vidijo, da to nič ne izda, nič ne hasni. Ko bi vsako društvo vsako leto le par takih nevednih in zapeljanih gospodarjev spravilo na drugo, boljše pot, bil bi to napredek in dobiček. Našim gospodarjem in gospodinjam se ni treba sramovati, da so gospodarskega pouka potrebni, ker se drugod tega pametni ljudje ne sramujejo, kakor nam kaže izgled slovenskega trga Središče. — Ali gospodje učitelji ptujškega okraja ne čutijo potrebe, da bi začeli vendar enkrat posnemati kolege v ormoškem okraju? Morebiti vsaj nekateri?

— Kaj se vse drznejo protestantaki pastori! Ni še dolgo temu, kar je mariborski protestantski pastor, povsod znani vsenemški agitator Mahner priromal v Slovensko Bistrico ljudi izpreobračat, seveda ne toliko k luteranstvu kakor vsenemštvu. Bistriški župan Stiger mu je seveda prepustil šolske prostore v uporabo, da je tamkaj razlagal zbranim slovenjebistriškim Nemcem edinozveličavno vsenemško vero. Čudili smo se, ko smo to izvedeli, ali kaj, na štajarskem je vse mogoče. Ta vsenemški gospodek je prišel v Maribor iz Marnberga. Marnberžani so baje točili prav krokodilje solze za svojim bežečim „duhovnim“ očetom, kajti ostali so sirote. Pa ne dolgo. Poiskali so si drugega pastirja tam nekje v blaženem rajhu. In prišel je novi rešitelj marnberške čiste vere, neki Klar. Možu je seveda takoj, ko je videl kak veter vleče po štajarskem, zrastle grebenček. Razkrokodakal se

je kakor petelin na gnoju. Tebi nič meni nič je priromal v ljudsko šolo in hotel začeti s poukom veronauka ne giede na to, da nima avstrijske državljanke pravice. To je bilo celo nemškemu učitelju malo preveč, in povedal je gospodu, da nima v šoli prav nič iskati, dokler nima avstrijskega državljanstva. Ubogi Marenberžani pa sedaj stikajo glave in moledujejo okrog vseh mogočih oglov, da bi dobili avstrijsko državljanstvo svojemu dušnemu pastirju. Imajo pač reveži smolo. Škoda, da ne verujejo v zaslužnost dobrih del, ker bi imeli potem za svoje trpljenje vsaj kaj zaslužnja, tako pa nič. Saj pravimo — reveži!

— Poročil se je dne 10. t. m. gosp. Oton Vrbnjak, trgovec pri Sv. Miklavžu, z gđc. Marijo Korenjakovo, hčerko znanega narodnjaka pri Sv. Barbari v Haložah. Častitamo!

— Iz Slov. goric. Zares naši narodni časniki bi morali napraviti posebne oddelke, kjer se bo moglo slovensko občinstvo pritoževati o krivici nekaterih ultra nacionalnih poštnih ter drugih uradnikov. Evo dokaza. Dobil sem razglednico od Sv. Tomaža pri Ormožu, katere naslov se je glasil: I. I. v G., pošta Sv. Lenart v Slov. goricah tako razločno, da bi ga vsak učenec prvega razreda ljudske šole zamogel citati. Ali vkljub temu je hodila dopisnica okrog Sv. Lenarta pri Veliki nedelji ter srečno v dobi enega tedna priromala z lepim okraskom, pridjanim na naslovni strani, katerega je dobila med potoma na slovenskih tleh in ki se je glasil: „Windischer Basti —“! Ali ne presega to vse meje izzivanja, in mi še tako klečplazimo okolu takšnih izrivajočih uradnikov, katerih kar mrgoli po raznih uradih. Slovenci, proč z našo mlačnostjo! Povejmo povsod in vsikdar v obraz uradnikom, od katerih se nam krivica godi, da so oni zavoljo nas, ne pa mi zavoljo njih, potem se nam ne bodo nadalje gubile take krivice.

— Sv. Lenart v Slov. goricah. Raduj se mati Germanija, v našem ljubkem naročju ovita z lavorovim vencem; kar so se doslej vsi germanizatorji do najvišjega jim lisastega trolasca zastonj trudili, to smo dosegli mi, tvoji najoddaljenejši kužeki. Zatrli smo jih, v prahu leže pred nami. Ta glas je šel zadnje dni od ust do ust naših renegatov, ter so se v tem navdušenju objemali in si roke podajali. Ako jih sedaj ne zadušimo z našo tevtonsko modrostjo, tedaj pa nas zares zapuščajo vsi naši bogovi, in beseda se mu je tresla od svete germanske navdušenosti našemu divnemu „Heinrichu“, ko je prerokoval svojimu zvestim tovarišem o bližajoči se strelji, katera se ima na obnebnju toli dražestne „marburgarce“ prikazati, katera bo zadela ter pomorila vse tukajšnje krivice delajoče „pervake“ —. Ali ojoj! Ti ljuta prevara, grda nehvaležnost, zastonj smo se trudili s svojim dopisom, da ni večje krivice na svetu kakor, če se občinstvo s solzami hvaležnosti hodi zahvaljevat kakemu slovenskemu zdravniku, da mu je otel kako ljubo osebo smrti, ter vsled tega kar trumoma drugi zdravja iskajoči tja zahajajo, ko mora drugi protinarodni tovariš v prazni hiši mube loviti. Najpredrnejše pa je pač še to, da se kak uradnik na sodnji ali davkariji upa z našim kmetom slovenski govoriti. — Tako so jadikovali ter se vratolomno kleče zvijali pred vlado naši trški očetje ter milo klicaje, naj vendar vlada stori konec zločinu, da si ne bo kak davčni kontrolor ali sodni uradnik upal več v uradu in drugod slovenski ziniti, ker s tem njihova klasična nemščina grozno krivico trpi. Da, vi po svoji „vorschus kasi“ svetovno prosluli nemčurji, le kličite k vladi, ker ravno s tem jo opozarjate, da bi točneje mogla izvrševati v našo korist ji toli neljubi člen 19. drž. zak. Zastonj je vsa vaša jezica, ker naše ljudstvo je že toliko zavedno, da se na sto sežnjeval daleč izogiblje vaših pristašev ter nemčursko proslulih gostiln in trgovin. Tedaj, dragi okoličani, krepko naprej po ti poti, katero so nam začrtali naši voditelji v našo korist. Naj nas le še huje napadajo v svoji smrdeči „marburgarci“, saj to znači, da smo na potu preobrata šentlenartskega trga! Okoliški.

— Plesni venček, katerega je priredilo slovensko društvo „Domovina“ v Gradcu, dne 7. t. m., obnesel se je prav sijajno. Dvorana je bila prenapolnjena našega slovenskega ljudstva;

bilo je slišati le samo slovenski jezik. Med živahno se zabavajočimi Slovenci bilzo je videti in slišati nad 20 oseb bratov Čehov društva „Praha“. Veliko smeha so napravili med 12 in 1 uro g. Jagodič in drugi s kratko burko „Sodnik in priča“. Od začetka plesnega venčka, ki se je začel ob 4. uri popoldne, do ranega jutra je vladala splošna veselost. Slovensko ljudstvo se je čutilo srečno v družbi svojih bratov, dasiravno v najbolj nemškem Gradcu. Pričakujemo le še da bi društvo „Domovina“ nas graške Slovence še večkrat združilo pri tako vrlo uspelih veselnicah.

Društveno gibanje.

— **Pevsko-tamburaški zbor v Vojniku** šteje si v prijetno dolžnost, iskreno zahvaliti se vsem, koji so dne 7. svečana t. l. prihiteli k naši „Besedi“. Posebno se zahvaljujemo požrtvovalni celjski gospodi, ki je temeljito dokazala, da sočustvuje z nami, ter povzročila, da smo s svojo prireditvijo v gmotnem oziru lahko zadovoljni. Zahvaljujemo se pa tudi onim, kateri so nam podstavljali cokljo pod kolo, kedar smo mi voz proti klancu vlekli. Smemo reči, da nam je bila politična oblast vedno pravičnejša kakor pa nekatere tukajšnje — „glave“! Odbor.

— **Savinsko učiteljsko društvo** zboruje dne 18. februarja t. l. ob 2. uri popoldne na Gomilskem. Na dnevnem redu so važne zadeve glede „Lehrerbunda“, „Zaveze“ jugosl. učit. društva in južno štaj. učit. „Zveze“.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Žalcu** je imelo pretekli mesec svoj letni občni zbor. Iz poročila društvenega tajnika smo izvedeli, da šteje sedaj društvo 36 izvršujočih udov, kateri so se zbrali izmed vseh stanov v žalskem trgu. Društvenikov je na novo pristopilo 5, 2 sta odstopila in šla k vojakom, 2 pa sta umrla. Društvo je bilo v preteklem letu petkrat na bojišču z ognjem, a je vsakokrat šlo zmagojuče z bojišča. Glavna redna vaja se je vršila ob priliki zborovanja zveze slovenskih prostovoljnih požarnih bramb za Spodnje Štajarsko, in redne male vaje vršile so se ob poletnem času štirikrat na mesec. Vse moštvo je dobro izvežbano in vzorno disciplinirano. Dvakrat je imelo društvo korporativne izlete k ustanovitvi bratskih društev, prostovoljnih požarnih bramb v Arjavasi in Gotovljah, se udeležilo blagoslovljenja nove brizgalne v Braslovčah in po odposlancih društvenih veselic v Petrovčah, Latkovivasi, Kaplivasi in Sv. Petru v Sav. dol. Društvo je priredilo o božiču veselico s krasnim in bogato z darili opremljenim božičnim drevesom, koje se je udeležilo k splošni zadovoljnosti čez 300 ljudi. Društvo je dalo častno spremstvo procesijam o veliki noči in na Telovo ter dalo reditelje pri izletu „Celjskega Sokola“ v Žalec, kjer je ta skupno z „Žalskimi Sokoli“ priredil javno sokolsko vajo. Za parno brizgalno, katero si želi žalska požarna bramba še to leto nabaviti, katera bo veljala 5500 K, se je pridno nabiralo in prosilo za prispevke. Do sedaj se je nabralo okroglo 1300 K. K tej svoti prispevali so največ požrtvovalni Žalčani, a tudi naši blagi sosedje občine žalske, Vrbje, Ložnice, kakor dobri naši sosedje iz Petrovč, Dobriševasi, Arjevasi, Levca, Kosez, Griž, Gotovelj, Medloga, Grušovelj, Sv. Petra v Sav. dol., Sv. Pavla ob Preboldu, Latkovevasi, niso izostali, ter po svojih močeh prispevali k parni brizgalni, katera bo v varstvo in korist ne le Žalčanom, ampak v nevarnosti ognja vsem našim sosedom. S posebno pohvalo moramo na tem mestu tudi omeniti Njega svetlost starogrofa Salma, veleblagorodnega gosp. barona Buthona, blagorodnega gosp. Hans Jeschovnika, spoštovanih industrijskih podjetij, delniška družba združenih pivovarn Žalec Laški trg, pivovarna Götz v Mariboru, tovarni Schütz, Wesely in drugi in Sonnenberg, rudokopov Lapp in Mašek, železna trgovina „Merkur“ v Celju, kateri vedno radevolje podpirajo žalsko požarno brambo. Naj bo na tem mestu srčna hvala izrečena vsem našim dobrotnikom in prijateljem s prošnjo, da ostanejo še tudi z naprej našemu gasilnemu društvu tako iz srca naklonjeni kakor so bili dosihdob. Iz rečenega se razvidi delovanje našega gasilnega društva v preteklem letu, katero

delovanje je bilo na vse strani prav povoljno in vzgledno, ter nam daje nado, da bode žalska požarna bramba kakor dosihmal tudi z naprej vtrezala na svoji popolnoma nevtralni poti pod geslom: „Vsak dan in vsako noč, bližnjemu v pomoč!“

— **Vabilo na veselico**, ki jo prirede pevci in diletantje društva „Kmetovalec“ v Gotovljah dne 14. svečana 1904 ob 4. uri popoldne v dvorani gostilna gosp. Fr. Malgaj. Spored: 1. „Kateri bo?“ Veseloigra v dveh dejanjih. 2. „Prezgodnji cvetlici“, pesem, poje ženski zbor. 3. „Po zimi iz šole“, mešani zbor, vglasbil P. H. Satner. 4. „Pri zibel“, mešani zbor, vglasbil J. Laharner. 5. „Lahko noč“, mešani zbor, vglasbil Gustav Ipavic. 6. „Popolna žena“. Veseloigra v enem dejanju. 7. Prosta zabava. Čisti dobiček pripada „Prostovoljni požarni brambi v Gotovljah“. Vstopnina: Sedeži prvih 4. vrst po 1 K; od 5. do zadnje vrste po 60 vin.; stojišče 40 vin. Za obilno udeležbo se z ozirom na blagi namen priporočajo prireditelji.

— **Šaleška čitalnica v Šoštanju** priredi dne 14. t. m. v prostorih hotela „Avstrije“ pustno veselico z maškarado in gledališko igro „Napoleonov samovar“. Začetek točno ob pol 8 uri. Vstopnina 60 v, za kmeta 20 v. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Laško**. Bralno društvo priredi po dolgem prestanku društveno veselico dne 14. t. m. v pivovarni dvorani s petjem, govorom in igro: „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“. Laški Slovenci, skrb naša bodi, da se naše društveno življenje obrani, razvije in okrepi! Naetopi novi pevski zbor, igrajo nove, mlade igralke. Treba je, da tem preprostim močem damo poguma z mno gobrojno udeležbo pri zopetni društveni zabavi. Društvene zadeve se morajo v toliko spremeniti, da bode društvo ustrezalo svojemu namenu. Zato se vabite Slovenci k občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo 21. t. m. ob 3. uri popoldne v društveneni sobi. O tem pa kaj več o drugi priliki.

— **Katoliško politično društvo na Slatini** priredi svoj redni letni občni zbor, združen z javnim političnim shodom dne 21. t. m. popoldne ob 3 uri v prostorih gospoda Franca Ogrizek pri Sv. Križu na Slatini. Na tem shodu bosta govorila naša gospoda poslanca J. Žičkar in dr. Franjo Jurtela. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Gospodarsko bralno društvo v Kozjem** priredi v nedeljo, dne 14. svečana t. l. po večernicah ob 3 uri popoldne v gostilni gospe Ane Pirh veselico s petjem in tombolo z nad 100, reci sto, vsakovrstnih dobitkov. Vstopnice se do bivajo po 20 vinarjev ena pri gosp. kaplanu in v čitalnici. — Kam tedaj prijatelji dragi od vseh strani na mastno ali pustno nedeljo? V Kozje v gostilno Ane Pirh, kaj ne? Tamkaj bode pravo veselje doma, ki ga vam „Gospodarsko bralno društvo“ priredi. Na veselo svidenje. Odbor.

— **Vabilo na redni občni zbor ormoške čitalnice**, ki se vrši dne 14. februarja 1904 ob 11. uri predpoldne v prostorih okrajnega zastopa. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika o pretekli poslovni dobi. 2. Volitev novega predsednika in novega odbora. 3. Slučajnosti. Predsednik dr. J. Omulec

— **Odbor slov. zabavnega in izobraževalnega društva „Naprej“ v Gradcu** se je sestavil za tekoče leto takole: Vošnjak Franc, predsednik; Cizel Miško, podpredsednik; Glaser Pavel, tajnik; Mikl Ivan, blagajnik; Vrščič Franc, knjižničar; Plečnik Jakob, gospodar; dr. Klasinc in profesor Kaspret, revizorja.

— **Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Straža“ na Dunaju** nam javlja, da je slovenska služba božja vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Antona v XV. okraju, Pouthongasse, popoldne ob pol 4 uri, torej v februarju dne 14. — Zabavni društv. večer „Straže“ je dne 14. t. m. popoldne ob petih v prostorih češkega društva „Beseda“ v I okraju, Bräunerstrasse št. 7, I. nadstr. Najbližja pot od cerkve sv. Antona v Bräunerstrasse je: Märzstr., Burgasse, Bellaria skozi cesarski dvor na Michaeler platz, odtod skozi prehod pri Mihaelski cerkvi v Bräunerstrasse. — Vspored: I. a) „Naša pesem“, Ivan Baloh, deklamuje gospica Fanika Vinkovič. b) „Slovo“, Kociandič, poje oktet sl. kat.-akad.

društva „Danice“. c) „Črtice iz življenja ljubljanskega postopača“, pripoveduje **. II. a) „Onjegin“, III. dejanje 2. prizor, Čajkovski, poje solo g. stud. phil Adolf Robida, na klavirju spremlja g. stud. med. Anton Škrbec. b) Valček iz Gounodove opere „Faust“ v a-duru, igra četvero-ročno gdč. Valerija Valjavec in gosp. stud. med. Ant. Škrbec. c) „Ljubezen in pomlad“, Nedved, poje oktet „Danice“ s tenorsolo gosp. stud. phil. Adolfa Robida. d) „O ljubi moj Avguštín, . . .“, predava g. stud. phil. Fr. Rebol. III. a) „Na planine“, Hugolin Sattner, poje pevski zbor „Danice“. b) Gospoda Karol Janežič in **. pojeta kuplet. c) „Svracánje“, Klac poje pevski zbor „Danice“. IV. Šaljiva pošta. — Ples. — V glavni dvorani se do osmih zvečer ne bo smelo kaditi, pač pa po drugih prostorih.

— **Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu** ima svoj V. redni občni zbor za zimski tečaj 1903/1904 v soboto, dne 13. svečana 1904 ob 8 uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja 2. Čitanje zapisnika bratskega društva „Slovenija“. 3. Odborovo poročilo. 4. Poročilo društvenega sodišča 5. Nadomestne volitve. 6. Slučajnosti.

Dopisi.

Od Malenedelje. „Bralno društvo“. Naše bralno društvo, ki bi bilo skoraj zaspalo, smo menda pri njega občnem zboru, ki se je vršil ob nenavadno veliki udeležbi dne 6. janu varja t. l. zopet obudili k novemu življenju. Saj izid odboro ve seje nam to obeta. Izvoljeni so razun dveh novi odborniki, namreč: gg. Anton Božič m. predsednik; Vinko Mihalč, podpredsednik; Lovro Slana, tajnik; Slavko Rantaša, blagajnik; Ratislav Gregorič, knjižničar; preglednikom sta bila izvoljena z vsklikom Ferdo Lupša in Rastislav Šrol.

Novo izvoljeni odbor našega društva se je zavezal, da hoče vse sile napeti, da se bralno društvo ohrani ter z njega pomočjo skrbi za izomiko, pošteno razvedrilo ter gospodarskoboljšanje. — Omeniti se namreč mora, da je gosp. Ferdo Lupša pri občnem zboru predlagal, da se ustanovi pri Malinedelji podružnica kmetijskega društva s centralo v Ormožu po vzgledu enakih ustanovljenih podružnic v sosednih farah (v Olešnici, pri Sv. Tomažu, v Svetinjah itd.). Predlagatelj je dokazal, kako koristna in hvalevredna bi bila ta naprava.

Z navdušenjem se je sprejel ta predlog; posebno posestniki so se za omenjeni predlog živahno vneli. Sedaj treba samo, da se oživotvori kakor najhitreje ta stvar. Želeti bi bilo, da se kakor najhitreje skliče tukaj shod ter povabi g. načelnik inž. Ferdo Lupša, da nam razjasni natančneje celo stvar ter poda inicijativo.

Kako zanimanje, posebno od strani mladih moči je nastalo za bralno društvo, se vidi iz tega, da je pristopilo že sedaj 75 udov. Z veseljem moramo pa konstatirati, da število krepko narašča. Upamo, da bode bralno društvo v tem letu štele 100 udov.

Zelo presenečeni pa smo, da smo našli neki skriven odpor proti bralnemu društvu od strani, kjer bi ga najmanje pričakovali. Neki gospod, ki je bil dolgo let pri odboru in bil vselej zvest član bralnemu društvu letos kot član ni več pristopil; istotako njegove pomožne moči. Habeant! Žalostno, če se hoče dotični gospod na tak način izolirati ter očitno kazati svojo mržnjo do take naprave, kakor je sedaj naše bralno društvo!

Upamo, da se novi odbor ni samo pro forma volil, ampak da bo začel zavoženo bralno društvo spravljati na boljšo pot ter tako udom pokazati, da je vreden zaupanja, ki se mu je podelilo, neudom pa pridobiti spoštovanje in blagohotne podpore. — Odbor pa sam brez izdatne podpore seveda ne more rapidno napredovati. Gmotno stanje našega bralnega društva je žal zelo zlabo; v slabem stanju pa je tudi knjižnica.

Da bi bralno društvo pri Malinedelji, ki je eno najstarejših v celem okrožju, zopet popravilo, kar je zamudilo poprej, in da bi se razširilo, bi bilo želeti, da bi se domačini malo bolj

pobrigali za društvo ter pridno pristopali kot vsaj ali vsaj kot gmotni podpiratelji. Dosti jih je, ki so dosedaj bili sploh udje, letos pa se še niso vpisali. Ne odlašajte, pač pa po možnosti podpirajte bralno društvo, da se vzdigne. Upamo, da ne bodo te besede besede vpijočega v puščavi!

Usojali pa bi se na tem mestu obrniti se do naših rodoljubov s ponižno prošnjo, da bi nam blagovolili priskočiti na pomoč z milimi darovi, bodisi denarnimi, bodisi književnimi.

Marsikje se kotajo po kotih knjige, za katere se nihče več ne briga, mi bi jih pa z veseljem sprejeli.

Prosimo vas, rodoljubi naši, poiščite malce po kotih ter po žepih, ter nam najdeno blagohotno določite!

Narodno-gospodarske novice.

Napajanje goveje živine.

Eno prvih opravil vsakega živinorejca je gotovo pravilno napajanje živine. S tem delom združena je tesno ali dobra in uspešna reja, ali pa nasprotno slabosti in pa bolezni živine. Važno torej je, da skrbi umen gospodar posebno za to, da se njegova živina kakor redno in do sitega nakrmi, tako tudi se vselej gotovo do sitega napoji.

In v tem se stori velikokrat pogrešek, kateri ima navadno kmalu, včasih tudi hude posledice. Marsikje se žene obenem več živine skupaj h koritu. Med njo je nekatero živinče razposajeno in bodljivo, ki drugim ne da miru, posebno pri koritu ne. Ako ga krotiš, odženeš navadno njega in še druge od korita, da se nazadnje nobeno do dobrega ne napije. Drugič je morda kriv led okolu korita, da se plašljiva žival ne upa h koritu. Tudi se včasih zgodi, da se pri tistem koritu napajajo tudi konji, katerih duba nekatero govedo ne more prenašati, da takšne vode ne pije. Skratka, iz mnogo vzrokov se zgodi, da nekatero živinče po večkrat ostane brez vode.

Ako imaš lahkomisljenega človeka pri živini, se ta navadno za to le malokaj zmeni. Meni namreč, ako žival enkrat ne pije, na tem ni veliko ležeče, bode pa drugikat bolj. To pa ni res! Čudno namreč je, ako se žival enkrat odtegne vodi, stori to gotovo še večkrat, kar pa je kmalu škodljivo za njeno prebavljanje. Razume se lahko, ako živina žre samo suho krmo, da ji je treba za prebavljanje mnogo vode, s katere pomočjo se krma dobro in tečno prebavi.

Zatorej je treba živino napajati tolikokrat, kolikrat jo krmimo. To se zgodi po zimi navadno po dva, po leti pa trikrat na dan. Kadar je živina že blizu dve tretjini položene krme povžila, postane žejna in takrat je čas jo napojiti. Napajati jo je treba, ker na prazen želodec gotovo ne bode veliko pila. Nasprotno pa tudi, ako napajanje odlagamo, ne more se prav do sitega načrti. Torej večino krme pred napajanjem, zatem pa še le toliko, kolikor jo žival s slastjo požre.

Kakor skušnje uče, zgodi se zlasti po zimi večkrat, da živina zbolí na zapiki v želodcu in črevih, na slabem prebavljanju, iz katerega izvira še mnogo drugih bolezni. Začetek ali vzrok temu je navadno neredno in površno napajanje. Ako žival le nekolikokrat premalo pije ali pa še pijačo celo opusti, ni se čuditi, da v njenem želodcu in črevih ne more biti vse zdravo.

Pa še neka druga bolezen je, katere je tudi sama na sebi toliko nevarna, pa je obenem tudi vzrok, da žival ne more piti, na kar slede še druge že prej omenjene bolezni v prebavilih. In to je bolezen jezika pri živini. Večkrat se namreč zgodi, da se ob suhi krmi rani tik požiralnika jezik, na kar le ta začne bolehati in — gnjiti. V rano se navadno še nabira suha in špičasta krma, kakor rese, drobno klasje, rezanica itd. da se ta s tem še bolj draži in razširja. Razume se, da kadar hoče žival piti hladno vodo, občuti pri tem na rani hudo bolečino, vsled česar se naprej boji vode. Ako žival tako ostaja brez pomoči dalje časa, oboli na dvojni bolezni, gnjitu jezika in zapeki v prebavilih, kar zamu jeno je gotovo smrtonosno.

In ravno pri napajanju se bolezen najprej opazi. Ako žival, željna vode, namoči gobec v vodo, pa hitro umakne, zlasti to stori ob požiranju, je znamenje, da utegne bolehati na jeziku. Kmalu ji je treba gobec pregledati in če se najde rana na jeziku zadaj pri požiralniku, treba jo skrbno osnažiti in s kisom izmiti. Zatem se rana namaže s strdjo, da se prej zaceli. Tudi arnika se jako hvali za mazanje takih ran.

Seveda se morajo obenem odstraniti vsi vzroki, ki so rano povzročili. Tako se mora kratka in špičasta rezanica odstraniti s celim, pa mehkim senom ali otavo vsaj za čas, dokler rana ne zaceli. Ako so to morda povzročili predolgi ali špičasti zobje, treba te odpiliti itd. Seveda to more storiti le vešč in razumen človek. Med tem časom pa se mora žival na pajati z mlačno vodo, h kateri pridenemo malo soli in otrobov, da ji bolje diši.

Iz tega se razvidi, koliko in kako težkih bolezni izvira od tega, ako živina ne dobiva redno in dovolj vode. Ker pa se bolezen ne more lahko za časa drugače spoznati, nego pri napajanju, treba nam biti pri tem delu pazljivim in previdnim, da se vsaka taka bolezen koj za časa zabrani. Pohorski.

Druge slovenske novice.

Tako je prav. Ljubljanski občinski svet je imel v torek sejo, v kateri je bilo v občinsko zvezo sprejetih 77 oseb, odklonjenih 82. Zanimivo je bilo poročilo obč. svetnika g. Prosenca o tozadevni prošnji restavraterja „pri slonu“, Ot. Schmidta. G. Prosenec je povdarjal, da imata v novih občinskih statutih mesti Dunaj in Gradec določbo, da mora vsak na novo v občinsko zvezo sprejeti priseči, da bo varoval nemški značaj mesta. V tem oziru se je v Ljubljani lojalnejše postopalo, ker pa g. Schmidt nastopa proti Slovincem in je šele nedavno se izražal v svoji restavraciji „Wir brauchen nix windisch“, predlaga, da se njegova prošnja odbije. Predlog je bil soglasno sprejet. Tako je prav!

Kranjski deželni zbor se baje v kratkem razpusti. Nove volitve bodo pokazale, katera stranka je z obstrukcijo v deželnem zboru v resnici kaj pridobila.

Kranjski deželni šolski svet je izdal te dni na vse okrajne šolske svete, oziroma vsa šolska vodstva odredbo, glasom katere je strogo prepovedano šoloobveznim otrokom udeleževati se javnih ljudskih shodov, na katerih se na strasten način razmotrivajo politična dnevna vprašanja. V bodoče imajo šolska vodstva dolžnost, vsak slučaj naznaniti na višje mesto.

Slovenci in Nemci v Ljubljani. Na Svečnico je bil ples v ljubljanski nemški kazini. Priredili pa so ga hlapci raznih trgovin. Prejšnja leta se je smelo v kazinskem salonu razobešati tudi slovenske zastave, letos pa je restavrater odločno zahteval, da se morajo že razobešene slovenske zastave odstraniti. In slovenski prireditelji tega plesa so se ponižali in odstranili slovenske zastave. Zato pa jih je nemški restavrater odškodoval s tem, da jim je dal na mizo Súdmarkine užigalice!!!

Ponarejen denar. Po Kranjskem so zasledili ponarejene bankovce po 10 K. Na Goriškem pa so v prometu tudi že ponarejeni nikelnasti denarji.

Nezgodna na železnici. Dne 7. t. m. je na postaji Prevalje iz Maribora došli vlak trčil ob tovorni vlak. Zdrobljenih je bilo več vozov tovornega vlaka, dočim je od brzovlaka skočil s tira stroj s štirimi vozovi, kar je povzročilo zamudo treh ur. Le eden potnik je bil lahko ranjen. Železniški čuvaj, ki je zakrivil nesrečo, je izginil ter ga dosedaj še niso dobili.

Ustrelil se je okrajni sodnik v Kotu na na Koroškem, Fran Dreschnig.

Italijansko vseučilišče v Gorici? Rimski „Tribuni“ javljajo z Dunaja, da je vprašanje italijanskega vseučilišča stopilo v zadnji štadij. Radi opozicije namestnika tržaškega, ki ne bi rad videl, da bi se v Trstu nabralo toliko laških mladeničev, da bi vlada raje videla v Gorici sedež italijanskega vseučilišča. Pričetkom prihodnjega šolskega polletja, da bo gotovo znana odločitev vlade.

Neverjetna predrznost nemškega suplenta. Na goriškem gimnaziju poučuje neki Rudolf Durst, srdit nemški nacionalec. Kako zaigran je ta človek v svojem nemškem šovinizmu, priča dejstvo, da se je drznil v šoli, v šestem razredu, izreči besede, da Slovenci prihajajo prvi za Hotentoti ter da so sami analfabeti. To je skrajna nesramnost skrajno predrznega nemškega mladiča. Toliko preskušanemu narodu, kakor je slovenski, ki je že toliko žrtvoval za državo, ter se vzdržuje na površju le s svojo močjo, se drzne nemški nadutež reči kaj takega. Naj bi se pač gledalo, da bi se dalo temu frkolinu nekoliko prostega časa, da bi mogel premišljevat o potrebi profesorske naobrazbe.

Vihar v Trstu. V torek zjutraj je divjal v Trstu strahovit vihar. Že 40 let ni bilo takega viharja. Velikanski oalovi so prepluli vse obrežje in vdrli tudi v hiše. Ladje v pristanu so precej trpele. Eaa ladja je bila odtrgana in so jo valovi odnesli proti svetilniku, kjer je zadela ob erarični parnik in ga poškodovala.

V Rusiji odlikovan Slovenec. Ruski car je podelil gimnazijalnemu profesorju in državnemu svetniku Dominiku Pascolo red sv. Ane druge vrste v pripoznanje na izbornem službovanju v južni Rusiji, učno okrožje Odesa. Gosp. Pascolo je doma iz Slovenske Bistrice na Spodnjem Štajarskem in je bil vedno zvest sin slovenskega naroda. Vsako leto obiskuje svojo domovino. — Vrlemu možu iskrene častitke na odlikovanju.

Politični pregled.

Avstrijska delegacija. Plenarna seja avstrijske delegacije se vrši dne 16. t. m. z dnevnim redom: Predlog delegata Derschate o vojaških pokojninah, nadalje o redni in izvenredni vojni potrebščini.

Ogrska delegacija. Vojni odsek ogrske delegacije je nadaljeval razpravo vojnega proračuna. Delegata grof Szechenyi in Keglevich sta izjavila, da sta popolnoma zadovoljna z izvajanjem vojnega ministra glede objavljenih narodnostnih koncesij. Tudi opozicijski govorniki so izrekli vojnemu ministru priznanje za njegovo odkritosrčnost in naklonjenost madžarskim narodnim težnjam, vendar so izjavili, da niso zadovoljni z vsebino teh ministrovih izjav. Vojni proračun se je sprejel kot temelj za podrobno razpravo.

Nova vlada na Srbskem. Novo ministristvo se je sestavilo sledeče; Gruić predsednik, Pasić zunanje zadeve, Protić notranje zadeve, general Putnik vojno, Poću finance, Vlad. Teodorović gradbe, Davidović nauk, Natović Radovanović trgovino in Poličević pravosodstvo. Novo ministristvo se je predstavilo skupščini. Ministerski predsednik je izjavil, da bo Srbija kot prijateljica miru na Balkanu vse mogoče storila, da ohrani mir.

Rusko-japonska vojna. Ruska armada se je po prekoračenju reke Jalu spoprijela z Japonci in jih popolnoma porazila. Rusi marširajo prvti Söulu. (Glavno mesto Koreje). Iz Tokija se poroča, da Japonci pri bitki v Čemulpo niso vjeli niti enega Rusa, nego se je moštvo ladij „Barjak“ in „Korejec“ rešilo v francosko varstvo. — V posebnih izdanih petrogradski listi poročajo o veliki zmagi Rusov pred Port Arturom. Japoncem je zadalo rusko vojno brodovje velike izgube. Ruske vojne ladje so eni japonski oklopni križarici in dvema japonskima brzima križaricama zadale tolike luknje, da so se potopile pri Vei hai-vei. Nadalje so Japoncem uničile štiri rušilce torped, ki imajo velike luknje, tri torpedovke so se potopile, dve torpedovki sta popolnoma izginili. Japonci imajo mrtvih 19 častnikov, 117 mož in 200 ranjenih. — Rusko bojno brodovje pred Vladivostokom je oproščeno ledu. Rusi so napravili v led velikanske zareze, da so oprostili ondi ležeče bojne ladje „Rurik“, „Gromboj“, „Rosija“, „Bogatir“ in eno veliko transportno ladjo. Vojne ladje so odplule iz Vladivostoka, da se združijo z ruskim bojnim brodovjem pred Port Arturom. Seboj vozijo mnogo provijanta. Japonsko brodovje pride tako med dva ruska ognja.

Razne stvari.

— Iz Evrope v Ameriko v 60, urah. „Daily Mail“ poroča: V letu 1901 vršila se je poskušnja z novo podmorsko ladjo pri Petrogradu. Učinek je bil nepopisen, da se nikomur prej še ni sanjalo o takšnem. Parnik ta ima toliko naglost, da preplove pot iz Evrope v Newyork v 60. urah, torej v dveh in pol dneva, med tem ko dozdaj znani najhitrejši parnik „Deutschland“ potrebuje k temu 5 dni, 7 ur in 15 minut.

— Največji bogataš na svetu je gotovo Amerikan John Rockefeller. Leta 1855 bil je še ubog krojač, da se je le za silo še branil gladi in mrazu. Po dvajsetih letih, leta 1875 imel je že 5.000.000 dolarjev. Srečne špekulacije, namreč v družbi dobave petroleja so v naslednjih 15 letih mu bogastvo pomnožile na stotine, tako da je leta 1890 štel 500.000.000 dolarjev. Njemu „petrolejevemu kralju“ razvaža petrolej nad 200 ladij na vse strani sveta. V delu ima stalno po 75.000 delavcev.

— Prebivalstvo šestih velevlasti v Evropi. Kako je napredovalo prebivalstvo šestih velevlasti v zadnjih petdesetih letih, kaže nam sledeči pregled:

Leta 1850 je imela in l. 1900:

Rusija	66.714.000	prebiv.	128.896.000	prebiv.
Nemčija	35.397.000	„	56.345.000	„
Avstr. Ogr.	30.727.000	„	45.107.000	„
Anglija	27.369.000	„	41.484.000	„
Francija	35.260.000	„	38.600.000	„
Italija	23.617.000	„	32.449.000	„

— Največja globočina morja. Hodges, kapitan ladje „Nero“, meril je s pomočjo podmorskega telegrafa globočino morja v severnem tihem Oceanu. Našel je ondi med otokoma Medway in Guam globočino od 9435,44 in celo 9635,76 metrov. Največja globočina v južnem tihem Oceanu znaša tudi 9429 metrov. To je globočina primerna skoraj visočini najvišjih gor na zemlji.

Oddaja šolske stavbe.

Staba nove 4razredne šole z učiteljskim stanovanjem itd. v Pišecah, okr. Brežice, se odda po pismeni minundni dražbi do 15. marca t. l. posameznim podjetnikom, eventualno enemu samemu, in sicer tako:

1. Podjetnik zidarske stroke ima prevzeti zraven zidarskih del tudi preskrbitev klesarskih in glinastih izdelkov (Steinmetz- und Steinzeig Lieferung), ter železa travers in kovaškega dela.

Proračun zidarskih del znaša K 18.927 09

1.	železa, travers in kovaškega dela	1412 04
2.	klesarskih izdelkov	959 08
3.	glinastih	402 —
4.	za tesarska dela z lesom vred znaša	522 07
5.	za mizarska ključavničarska, steklarska in barvarska dela z materialom	6258 60
6.	za slikarska dela znaša	418 —
7.	za kleparska dela znaša	594 61

Vsakteremu stoji prosto, staviti ponudbe za poedina strokovna dela in podjetja, ali za več, tudi vseh 5 vkup. Kdor želi prevzeti več strokovnih del ali tudi celo stavbo, staviti mu je ponudbo specificirano čez vse stroke, katere želi prevzeti.

Ponudbe morajo imeti:

1. ime, stan in bivališče ponudnika;
2. 10% varščine v gotovini ali v hranilni knjigi ali v vrednostnih papirjih;
3. zniževalne % od proračunjenega zneska;
4. izrečno izjavo da so mu načrt, troškovenik in pogoji popolnoma znani in da se njim brezpogojno podvrže;
5. en cenilni list od strokovnih in navadnih delavcev ter čez enote materiala po katerih bi se računali od dneva za eventualna, v proračunu nenastavljena dela in izdelke.

Daljni pogoji, troškovenik in načrt so na ogled vedno pri krajnem šol. svetu v Pišecah. Pogoji in načrti, pa brez troškovenika tudi pri c. kr. okrajnem glavarstvu, oziroma pri okr. šol. svetu v Brežicah. Ponudbe je takoj pošiljati na krajni šolski svet Pišecah, na katere se bo pošteno povratno glede stališča popustnih % odgovarjalo.

Krajni šolski svet Pišecah

dne 7. februarija 1904

(58) 1 za predsedništvo: Agrež.

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo, sprejme takoj tiskarna D. Hribarja v Celju.

Ivrsten okus dobi kava, ako ji primešate

VYDROVE ŽITNE KAVE.

Poskusite! Poštna 5 kg pošiljalka 4 K 50 h franko. (61) 1

Vydrova tovarna žitne kave Praga VIII.

Vabilo

na

občni zbor

posojilnice v Trbovljah

registrirane zadruga z neomejeno zvezo

ki se bode vršil

dne 25. svečana 1904, ob 2. uri popoldne

v pisarni posojilnice v Trbovljah

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva 2. Razdelitev dobička. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti.

(59) 1

Načelstvo.

Trgovina z mešanim blagom

z vsemi prostori, na najprimernejšem prostoru, blizu cerkve, na križišču cest v kraju, kjer je sedem velikih živinskih sejmov, se odda takoj

== v najem ==

Vse natančneje pismeno ali ustmeno pri lastniku

Gjuro Brglesu v Dubravici, pošta Kraljovo

(60) 1

na Suth, Hrvatska

Graščina Boštanj

na Dolenjskem

(nasproti Sevnici)

namerava nekaj

gozdov, travnikov in njiv na kose

odprodati.

Natančnejša pojasnila se dajejo v graščinskem oskrbništvu v Boštanju in sicer ob sledečih dnevih: 21., 22., 23. svečana (nedelja, ponedeljek, torek), 28., 29. svečana, 1. sušca (nedelja, ponedeljek, torek) ter 11., 12., 13. sušca (petek, sobota in nedeljo). (55) 1

Graščinsko imejteljstvo.

Blizu kopališča Rogaška Slatina sta dva

(57) 3-1

na novo zasajena

vinograda naprodaj.

Več pove upravništvo „Domovine“.

V trgu Rogatcu pri Slatini se odda s 3. majem 1904 dobro vpeljana (53) 2-2

kovačnica

s stanovanjem, svinjakom in delom vrta na dobrem prostoru v najem.

Prednost ima trezen mojster, dober delavec.

Natančneje pri posestniku Josipu Berlisgu.

Ugodna prilika!

Radi preoblega posla in dela prodam svojo že dobro vpeljano trgovino papirja in papirnih izdelkov ter pisarniških in šolskih potrebščin z zalogo tiskovin v Ljubljani, Schellenburgove ulice štey. 4. Ugodna prilika je to tudi za žensko, ki si s par tisoč goldinarji zagotovi lahko dobro in uspešno eksistenco.

Ponudbe Dragotin Hribar-ju v Ljubljani.

Hiša

z vsemi gospodarskimi poslopji, vrtom, travnikom in hosto v Žalcu št. 15. je pod ugodnimi pogoji

== naprodaj ==

Vse natančneje se izve pri Jakobu Gajbiču v Dobrišivasi št. 6 (37) 5

Kava in čaj

iz prve roke, t. j. neposredno od sadilca kave in čaja,

torej s popolnim jamstvom za pristno in nepokvarjeno kavo in čaj.

NAJNIŽJE CENE.

Najino dosti čez 100.000 oralov veliko posestvo se obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in čaja so jako aromatične in izdatne.

Kava: Javaflor, najfinejša, 4 $\frac{1}{4}$ kg gl. 6-65, fina, 4 $\frac{1}{4}$ kg gl. 5-90. Java-brasil-mešanica 4 $\frac{1}{4}$ kg gl. 5-40. — Pošilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju. (483) 12-12

Cenik zastonj in poštne prosto.

Turk & drug

veleposestnika na Javi, prodajalca kave in čaja v lastni režiji

== v Trstu ==

Via dell'acquedotto 62.

Naprodaj

je lep, še popolnoma nov brek.

Več pove Ferdinand Rakef,

pekar p. Hudinja, pošta Celje.

Gostilno na račun

== odda == (50) 3-2

Jožef Škerlec v Gornji Radgoni dobremu krčmarju, katerega žena je dobra kubarica. — Znanje slovenskega in nemškega jezika, 200 K kavcije in potreben kapita. za posel se zahteva

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.



Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na acetylen, da se ulove leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino, stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

✘ sesalke za vino, ✘ cevi za vino, ✘ kakor tudi vse druge stroje ✘ za poljedelstvo kot ✘

zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete

po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastonj in franko. *

(47) 16-1

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Dr. med. Kašpar

večletni praktični zdravnik

ordinira kakor poprej v hiši št. 96
na Vranskem.Da odpotuje, je neresnično!
(40) 3-3

Zelo okusna pijača je

Talanda Ceylon-čaj

Ne razburja živcev, temveč jih blaži in krepi.

Dobiva se:

Štev. 1 v zamotih po 20, 50, 125 vinarjev
" 2 " " " 24, 60, 150 "
" 3 " " " 32, 80, 200 "

v naslednjih zalogah:

CELJE: Anton Ferjen, Josef Hasenbüchl, Josip Matič
Iv. Ravnikar. VRANSKO: I. Laurič. BRASLOVČE: Josip
Pauer. KONJICE: Franc Kupnik. OPLOTNICA: Alojz
Walland. PTUJ: A. Jurza & sinovi. PETROVČE: Josip
Polenc. RADGONA: R. Prettner. ROGATEC: Josip Berliag.
RADEČE: Iv. Haller. ŽALEC: Adalbert Globočnik. ST.
PAVEL v Sav. dolini: F. Pikl. ST. JURIJ: F. Krasovič.
LASKI TRG: And. Elsbacher. SLOV. GRADEC: Josip
Klinger. SLOV. BISTRICA: Alojz Pinter. (474) 10-9**Hišnik**obenem sluga čitalnice, se išče za „Narodni
dom“ v Celju. Služba se nastopi 1. marca,
plača po dogovoru. Pismene ponudbe s
spričevali sprejema do 20. februarja t. l.
posojilnica v Celju. (56) 2-2

Vožnje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Karol Rebek, glavni zastopnik v Ljubljani.**Salvator-balzam**

(Liquor-aromatic)

Najuspešnejše domače sredstvo pri
trganju (migreni), zobobolu, glavobolu,
pri krču in raznih želodčnih in črevnih
bolezni; ozdravi maternico, krepi vid
in je v vsakem pogledu univerzalno
domače zdravilo prve vrste.Cena zavoju 12 steklenič z navodilom
5 kron, če se denar naprej pošlje na
spodnji naslov.**KAŠELJ**ozdravi hitro in temeljito že od nekdanj
znano domače zdravilo**trpotčev sok.**Cena stekleniči z navodilom in pošt-
nino vred, ako se denar naprej pošlje,
2 kroni 40 vinarjev.

Naslov za naročbe: (400) 24-15

Fr. Riedl-na lekarna pri Salvatorju
v Varaždinu št. 104.**Poljedelci, vinogradniki in živinorejci****pozor!****Tomaževo žlindro**kakor druga umetna gno-
jila za travnike, polja, hmelj
in vinograde;**Starckovo klajno**ali redilno apno, najboljši pod-
pomoček za dobro rejenje do-
mačih živali, priporoča in pošilja navodila brezplačnotrgovina z železnino „Merkur“
Peter Majdič, Celje.Bogata zaloga raznovrstne železnine, poljedelskega
orodja in strojev.**TRSNE ŠKARJE!**

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.Te glasovite in nenadkriljive kapljice se uporabljajo
na notranje in zunanje bolezni. Učinkujejo nedosegljivo in
spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, ure-
jejo izmečke in odpravijo naduho, bolečine in krče, pospe-
šujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Delujejo
izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni
na jetrih in slezih ter kóliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo
vsako mrzlico. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bo-
lezni na maternici in modromu in raditega ne bi smele
manjkati v nobeni meščanski in kmetški hiši.Naročuje se edino in točno le pod naslovom: **MESTNA LEKARNA, ZAGREB**, Gornji
grad št. 25, poleg cerkve sv. Marka. — Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj
kot ena dvanajstotina se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K
3 ducati (36 ")	11 "
5 ducat. (60 ")	17 "
10 ducat. (120 ")	32 "

Ustanovljena leta 1360.

Mestna lekarna**ZAGREB**

Markov trg št. 36.

(1) 20-5

Zdravje je največje bogastvo!

Stanje hranilnih vlog nad 18 milijonov K. Rezervni zaklad nad 550.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih
obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h ka-
pitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne
da bi ga zaračunila vlagateljem.Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna
občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno
močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to
hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak
dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izpo-
sojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa
želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora
plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.